

PRAKSISOVERSIGT · CIVILPROCES

Praksisoversigt over betalingspåkrav (forenklet inkassoprocess)

Fogedrettens behandling af betalingspåkrav efter retsplejelovens kapitel 44 a

Version 2 Opdateret 22. jul. 2026 24 afgørelser · 2008-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Den forenklete inkassoprocess i retsplejelovens kapitel 44 a (§§ 477 a-477 g) giver fordringshavere en hurtig vej til et eksigibelt fuldbyrdesgrundlag for ubestridte pengekrav på højst 100.000 kr. – uden stævning og dom. Ordningen blev indført ved lov nr. 450 af 9. juni 2004 på grundlag af Retsplejerådets betænkning nr. 1436/2004 og bygger på, at fogedretten foretager den samme indledende prøvelse, som i dag går forud for en udeblivelsesdom, hvorefter et betalingspåkrav, der ikke mødes med rettidige indsigelser, får påtegning med "samme bindende virkning som en dom". Praksis fra fogedretterne og landsretterne i kæremål efter § 477 g kredser om tre spørgsmål: hvornår et betalingspåkrav skal afvises som uklart eller mangelfuldt, hvornår formelle mangler i stedet skal søges afhjulpet, og hvordan de standardiserede sagsomkostninger efter § 477 c, stk. 4, jf. § 316, skal udmåles.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Den forenklete inkassoprocess kan kun bruges til forfaldne pengekrav på højst 100.000 kr. opgjort uden renter og omkostninger, og kun når fordringshaveren ikke forventer indsigelser eller modkrav.
- 02** Kravets hovedstol skal opgøres for sig – kapitaliserede kreditrenter må ikke indregnes i hovedstolen, heller ikke i løbende kreditforhold.
- 03** Der er ingen pligt til at samle flere selvstændige krav mod samme skyldner i ét betalingspåkrav; hvert krav kan indleveres som sin egen sag.
- 04** Forudgående påkravsskrivelse efter inkassolovens § 10, stk. 2-3, med mindst 10 dages frist er en ufravigelig betingelse – undtagelsen i inkassolovens § 11 kræver en konkret, nærliggende risiko for, at fordringen ellers ikke kan inddrives.
- 05** En påkravsskrivelse sendt til en adresse, som fordringshaveren ved er fraflyttet, opfylder ikke § 477 b, stk. 2, og betalingspåkravet afvises.
- 06** Fogedretten foretager samme prøvelse, som i dag sker forud for afsigelse af udeblivelsesdom; er kravet uklart, ubegrundet i sagsfremstillingen eller sagsfremstillingen i væsentlige henseender urigtig, afvises sagen efter § 477 c, stk. 1.

- 07** Formelle mangler skal som udgangspunkt søges afhjulpnet ved en frist efter § 477 c, stk. 2 – nægter fordringshaveren udtrykkeligt at afhjælpe, er afvisning berettiget.
- 08** Værnetingsfejl fører ikke automatisk til afvisning: siden 2007 kan fogedretten i stedet henvise sagen til den stedligt kompetente fogedret efter § 477 c, stk. 3.
- 09** Ved flere skyldnere i samme betalingspåkrav skal påkravet i sin helhed opfylde §§ 477 a og 477 b; er det ikke tilfældet, afvises det som helhed, men afhjælpning kan bestå i, at én skyldner udgår.
- 10** Efter den indledende kontrol behandles et betalingspåkrav med flere skyldnere særskilt for hver skyldner, jf. § 477 a, stk. 2.
- 11** Udebliver indsigelser inden 14 dage – 4 uger ved forkyndelse i udlandet, på Færøerne eller i Grønland – giver fogedretten betalingspåkravet påtegning, og påkravet har herefter samme bindende virkning som en dom.
- 12** Genoptagelse inden 4 uger efter påtegningen sker efter fast praksis uden krav om sikkerhedsstillelse; senere genoptagelse indtil 1 år er undtagelsesvis og kan betinges af betaling eller sikkerhedsstillelse for sagsomkostninger.
- 13** En for sent indleveret indsigelse anses ikke automatisk for en anmodning om genoptagelse.
- 14** Fogedretten kan ikke i fuldbyrdesleddet afvise et påtegnet betalingspåkrav efter § 489 på grundlag af generelle formodninger om forkyndelsesfejl ved den ret, der har givet påtegningen.
- 15** Fremkommer indsigelser rettidigt, sidestilles betalingspåkravet med en stævning, og retten kan ved krav over 50.000 kr. kræve et supplerende processkrift inden 14 dage.
- 16** Sagsomkostninger i betalingspåkravssager udmåles standardiseret efter takst; det afgørende er, at fordringshaveren er repræsenteret af en mødeberettiget advokat – også når advokaten er lønansat koncernadvokat hos fordringshaveren.
- 17** Udgangspunktet ved omkostningsudmålingen er den sagsværdi, der er betalt retsafgift af, jf. princippet om parallelitet mellem retsafgift og sagsomkostninger.
- 18** Retsafgiften for et betalingspåkrav er 750 kr., og der betales ikke ny udlægsafgift, når tvangsfuldbyrdelse iværksættes uden fornyet anmodning efter § 477 e, stk. 2, 2. pkt.
- 19** Fogedrettens afgørelser i betalingspåkravssager kæres efter reglerne i kapitel 53, jf. § 477 g, og videre kære kræver Procesbevillingsnævnets tilladelse.

Anvendelsesområdet i § 477 a: beløbsgrænsen, renterne og forventningen om ubestridthed

§ 1

Retsplejelovens § 477 a, stk. 1 afgrænser den forenkledede inkassoprocess til **forfaldne pengekrav på højst 100.000 kr.**, og bestemmelsen tilføjer udtrykkeligt, at "[r]enter og omkostninger medregnes ikke ved opgørelsen af kravets værdi". Hertil kommer et subjektivt kriterium: reglerne kan kun anvendes, "når fordringshaveren ikke forventer, at skyldneren har indsigelser mod kravet eller vil gøre modkrav gældende".

Beløbsgrænsen var oprindeligt 50.000 kr. Retsplejerådet lagde ikke skjul på, at grænsen var udtryk for forsigtighed snarere end retssikkerhed:

"Med de justeringer, som Retsplejerådet foreslår i forhold til fællesforslaget, vil der ganske vist ikke være retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved at lade den forenkledede inkassoprocess omfatte pengekrav på over 50.000 kr. Men da der er tale om en ny procesform, som også må ses i sammenhæng med Retsplejerådets forslag til en forenklet småsagsproces ... finder Retsplejerådet det rigtigst i det mindste foreløbig at fastsætte en beløbsmæssig begrænsning på 50.000 kr."

(Betænkning nr. 1436/2004, kapitel 10 om inkassoprocess, s. 11.) Grænsen blev fordoblet til 100.000 kr. ved **ændringsloven af 15. juni 2011 om forhøjelse af beløbsgrænsen for den forenkledede inkassoprocess m.v.**, med ikrafttræden 1. oktober 2011. Af de paragrafspecifikke bemærkninger fremgår, at der ikke i øvrigt var tilsigtet ændringer:

"Det foreslås at forhøje beløbsgrænsen på 50.000 kr. til 100.000 kr., så den forenkledede inkassoprocess kan anvendes ved inddrivelse af forfaldne pengekrav på højst 100.000 kr. Ud over ændringen af beløbsgrænsen tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsens anvendelsesområde."

Opgørelsen af hovedstolen er ikke en formalitet. I **BS-1395/2012-OLR** havde en kreditor angivet hovedstolen inklusive tilskrevet kreditrente for to misligholdte kreditkøb. Fogedretten i Roskilde afviste påkravet, og landsretten stadfæstede:

"Det følger af retsplejelovens § 477 a og bemærkningerne hertil, samt bekendtgørelse nr. 646 af 18. juni 2007, at kreditor i betalingspåkravet som helt overvejende hovedregel skal opgøre kravets størrelse uden renter og omkostninger. Opdelingen af kravet i hovedstol og renter mv. må antages blandt andet at være begrundet i hensynet til fogedrettens kontrol af betalingspåkravet."

At der efter købsaftalerne blev tilskrevet kreditrente pr. påbegyndt måned af restgælden, kunne ikke begrunde en undtagelse svarende til den, der gælder for kassekreditter. Kendelsen gengiver samtidig forarbejdernes præcisering af, at et betalingspåkrav, der **kun** omfatter renter – fx fordi hovedstolen allerede er betalt, eller fordi påkravet indleveres med henblik på at afbryde forældelse for senere påløbne renter – skal opgøres med renterne som selve kravet inden for beløbsgrænsen. Om afbrydelsesvirkningen i øvrigt henvises til **forældelse og afbrydelse af pengekrav**.

Flere krav mod samme skyldner. I **BS-49/2018-VLR** havde YouSee A/S indleveret to separate betalingspåkrav mod samme debitor vedrørende to distinkte aftaler om køb af mobiltelefoner fra henholdsvis januar og august 2015. Fogedretten i Esbjerg afviste begge med den begrundelse, at kravene skulle samles i ét betalingspåkrav. Landsretten tog stilling til spørgsmålet med udgangspunkt i lovgivningshistorikken bag **§ 477 a** og i **§ 249, stk. 1**, hvorefter en sagsøger kan fremsætte flere krav under én sag – en adgang, ikke en pligt.

LOV

Retsplejeloven § 249, stk. 1

Retsplejeloven § 477a, stk. 1

PRAKSIS

Landsretten · Landsrettens kendelse om betalingspåkrav – YouSee A/S mod Debitor 1

06.04.2018

Landsretten · Østre Landsrets stadfæstelse af afvisning af betalingspåkrav med renter i hovedstolen

31.05.2012

Formkravene i § 477 b: påkravsskrivelsen, EØS-adressen og fordringshaverens tre kryds

§ 477 b opstiller de betingelser, der skal være opfyldt, før fogedretten overhovedet må sætte sit navn på betalingspåkravet. Bestemmelsen har fire lag:

- **Værneting** (stk. 1): påkravet indleveres til fogedretten i en retskreds, hvor der er værneting efter kapitel 22 og 23. Ønskes udlæg iværksat uden fornyet anmodning, skal der *tillige* være værneting efter § 487, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt..
- **Forudgående påkravsskrivelse** (stk. 2): der skal være sendt en påkravsskrivelse, der opfylder inkassolovens § 10, stk. 2 og 3, og fristen – mindst 10 dage fra afsendelsen – skal være udløbet, jf. dog inkassolovens § 11.
- **Indholdskrav** (stk. 3): parternes navn og adresse, herunder **en postadresse i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde**, hvortil meddelelser kan sendes og forkyndelse ske; angivelse af retten; fordringshaverens krav; og "en kort fremstilling af de faktiske og retlige omstændigheder, hvorpå kravet støttes".
- **De tre kryds** (stk. 4): fordringshaveren skal tage stilling til, om betalingspåkravet ønskes forkyndt, selv om udlæg er udelukket efter § 490 eller konkurslovens §§ 12 c, 31 eller 207; om **udlæg skal iværksættes uden fornyet anmodning**; og om **retssagsbehandling skal indledes uden stævning**, hvis skyldneren gør indsigelse.

Kravet om en EØS-postadresse afløste det tidligere krav om en dansk adresse ved **ændringsloven af 12. april 2012** med virkning fra 1. maj 2012 – parallelt med det tilsvarende krav til stævninger i § 348, stk. 2, nr.

1. Henvisningen i stk. 4, nr. 1, til konkurslovens bestemmelser blev tilpasset rekonstruktionsreformen ved **ændringsloven af 26. juni 2010**, hvor henvisningen til de tidligere §§ 16, 16 a og 171 blev erstattet af § 12 c om forbud mod fyldestgørelse under rekonstruktionsbehandling.

Påkravsskrivelsen er den hyppigste anstødssten. BS-119/2024-OLR angik en fraflytningsrestance på 76.852,99 kr. Udlejeren sendte den 23. november 2023 en påkravsskrivelse til lejerens senest kendte adresse – det fraflyttede lejemål – med afleveringsattest, og PostNord returnerede brevet som uleverbart. Fire dage senere blev betalingspåkravet indleveret. Fogedretten i Holbæk afviste, FS-6840/2023-HBK stadfæstede, og landsretten tiltrådte, at undtagelsen i inkassolovens § 11 ikke var opfyldt: der var ikke påvist en nærliggende risiko for, at fordringen ellers ikke ville kunne inddrives. Kreditor må altså bære konsekvensen af at sende påkrav til en adresse, som kreditor selv ved er fraflyttet – også når skyldneren har forsømt sin flyttepligt efter CPR-reglerne.

At inkassolovens § 10 også slår igennem i fogedrettens efterfølgende afgørelser om afgifter og salær, illustreres af kæremålet BS-327/2010-OLR om retsafgift og mødesalær.

LOV

Inkassoloven § 10, stk. 2-3

Inkassoloven § 11

Retsplejeloven § 477b, stk. 1-4

Retsplejeloven § 487, stk. 1

PRAKSIS

Landsretten · Landsrettens stadfæstelse af afvisning af betalingspåkrav grundet manglende opfyldelse af betingelser i Inkassoloven

26.02.2024

Landsretten · Kære af fogedrettens kendelse vedrørende betaling af retsafgift og mødesalær

18.02.2010

Byretten · Kæremål vedrørende afvisning af betalingspåkrav

22.01.2024

§ 3 Fogedrettens indledende prøvelse – hvorfor kontrollen er lige så streng som ved udeblivelsesdomme

Den forenklet inkassoprocess hviler på præklusion: gør skyldneren ikke indsigelse, anses kravet for berettiget. Netop derfor valgte Retsplejerådet at lægge domstolskontrollen **før** forkyndelsen, hvor Advokatrådets og Dommerforeningens fællesforslag fra 2002 havde ladet fordringshaverens advokat selv forkynde inkassopåkravet:

"Retsplejerådet foreslår, at betalingspåkravet skal indleveres til fogedretten, der indledningsvis foretager samme prøvelse, som i dag sker forud for afsigelse af udeblivelsesdomme i civile retssager. ... Forslaget om den indledende prøvelse i fogedretten er blandt andet begrundet i, at når fogedretten så at sige lægger navn til, bør grundlaget være i orden. Skyldneren, over for hvem der forkyndes et betalingspåkrav, bør kunne stole på, at fogedretten har kontrolleret betalingspåkravet."

(Gengivet i de almindelige bemærkninger til **lov nr. 450 af 9. juni 2004**; jf. tillige [betænkning nr. 1436/2004, s. 11.](#)) Forarbejderne understreger samtidig, at det hidtidige retssikkerhedsniveau skulle fastholdes – reglerne om rettens prøvelse ved udeblivelse, genoptagelse, fogedrettens prøvelse af indsigelser, transgbeneficiet og appel skulle "indarbejdes i en ny forenklet inkassoprocess", jf. [betænkning nr. 1436/2004, s. 9.](#)

Baggrunden var, at inddrivelsen indtil da var toleddet – først dom, derefter fuldbyrdelse – og at det civilprocessuelle led i realiteten var overflødigt i de ubestridte sager:

"Inkassosagerne er for det meste i realiteten fogedsager, dvs. sager, hvor parternes reelle mellemværende angår tvangsmæssig inddrivelse af krav, der er ubestridte. Det første led i den nuværende toleddede proces er derfor i princippet unødvendigt i disse tilfælde."

([Betænkning nr. 1436/2004, s. 9](#); jf. også resuméet i [betænkningens del 2, s. 27.](#))

Denne begrundelse er nøglen til at forstå, hvorfor fogedretterne i praksis afviser betalingspåkrav, som en almindelig kreditor kan opleve som formalistisk behandlede: fogedrettens påtegning erstatter en dom, og prøvelsesstandarder er derfor domsstandarder.

LOV

Retsplejeloven § 477c, stk. 1

§ 4 Afvisning efter § 477 c, stk. 1 – uklart krav, ubegrundet krav og urigtig sagsfremstilling

[§ 477 c, stk. 1](#) indeholder to selvstændige afvisningsgrunde:

"Opfylder betalingspåkravet ikke kravene i §§ 477 a og 477 b, afvises sagen ved en beslutning, der meddeles fordringshaveren, jf. dog stk. 3. Det samme gælder, hvis fordringshaverens krav er uklart eller ikke findes begrundet i sagsfremstillingen eller sagsfremstillingen må antages i væsentlige henseender at være urigtig."

Det første punktum angår **formelle** mangler (beløbsgrænse, værneting, påkravsskrivelse, indholdskrav). Det andet punktum angår den **materielle** rimelighedskontrol, der svarer til prøvelsen forud for en udeblivelsesdom.

Efter fordringshaverens anmodning træffes afgørelsen ved kendelse – hvilket er forudsætningen for kære efter § 477 g.

Praksis illustrerer spændet:

Afgørelse	Mangel	Udfald
FS-10843/2011-SON / BS-543/2012-VLR	Indholdskravene i § 477 b, stk. 3, ikke opfyldt	Afvisning stadfæstet
BS-307/2011-OLR	Underskriverens stillingsbetegnelse ikke oplyst – bemyndigelsen kunne ikke verificeres	Afvisning stadfæstet
BS-1395/2012-OLR	Kreditrenter indregnet i hovedstolen	Afvisning stadfæstet
BS-2540/2017-OLR	En af to skyldnere manglede hjemting i retskredsen, og manglen blev ikke afhjulpet	Afvisning stadfæstet
BS-355/2008-VLR	Fogedretten fandt sagsfremstillingen efter § 477 b, stk. 3, utilstrækkelig i en sag om et lejeretligt istandsættelseskrav	Afvisningen ophævet

BS-307/2011-OLR viser samspillet mellem den materielle kontrol og afhjælpningsreglen. Jyske Bank A/S indleverede et betalingspåkrav til Odense Fogedret underskrevet af en medarbejder uden angivelse af stilling. Fogedretten anmodede den 12. december 2010 om oplysningen med henblik på at afklare procesfuldmagten, jf. § 261, stk. 2; banken afviste den 21. december udtrykkeligt at efterkomme anmodningen, og fristen udløb uden afhjælpning. Landsretten stadfæstede afvisningen:

"Landsretten lægger til grund, at anmodningen om at få oplyst [medarbejderens] stillingsbetegnelse er fremsat med henblik på at afklare, om hun var berettiget til at underskrive betalingspåkravet. Da kærrende har afvist at efterkomme rettens anmodning, er betingelserne for sagens afvisning opfyldt."

Modsat viser **BS-355/2008-VLR**, at fogedrettens vurdering af, om kravet er "begrundet i sagsfremstillingen", kan gå for vidt: landsretten ophævede her fogedrettens afvisning af et betalingspåkrav, der udsprang af et lejeforhold og blev bedømt efter § 477 b, stk. 3 sammenholdt med lejelovens § 98, stk. 2. Grænsen mellem formel prøvelse og realitetsbedømmelse er dermed reel: fogedretten skal kontrollere, at kravet **kan** følge af det anførte, men ikke foregribe en bevisbedømmelse, der hører hjemme i en kontradiktorisk sag.

LOV	Retsplejeloven § 261, stk. 2	Retsplejeloven § 477c, stk. 1	Retsplejeloven § 477b, stk. 3
PRAKSIS	Landsretten · Landsrettens kendelse om stadfæstelse af fogedrettens afvisning af betalingspåkrav grundet manglende hjemting 08.01.2018 Landsretten · Østre Landsrets stadfæstelse af afvisning af betalingspåkrav med renter i hovedstolen 31.05.2012 Landsretten · Decentra kærer fogedrettens afvisning af betalingspåkrav mod Comtalk A/S - Vestre Landsret stadfæster kendelsen 25.04.2012 Landsretten · Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet manglende stillingsbetegnelse 01.03.2011 Landsretten · Landsretten ophæver fogedrettens afvisning af betalingspåkrav 04.04.2008 Byretten · Afvisning af Betalingspåkrav ved Fogedretten i Sønderborg 23.12.2011		

Afhjælpningsfrist og henvisning – 2007-justeringen af § 477 c, stk. 2 og 3

§ 5

Efter [§ 477 c, stk. 2](#) kan fogedretten indrømme fordringshaveren en frist til at afhjælpe mangler, og efter [stk. 3](#) kan der ved værnetingsfejl ske **henvisning** til den kompetente fogedret i stedet for afvisning. Henvisningsadgangen blev indsat ved **lov nr. 518 af 6. juni 2007** efter henvendelse fra Domstolsstyrelsen. Af de almindelige bemærkninger:

"Efter gældende ret skal et betalingspåkrav, der indleveres til en fogedret, der ikke er stedligt kompetent, afvises. Der er ikke hjemmel til, at fogedretten i stedet henviser sagen til den stedligt kompetente fogedret. ... Domstolsstyrelsen har anført, at denne fremgangsmåde kan forekomme ufleksibel og uhensigtsmæssig for både fogedretterne og brugerne og desuden er ressourcekrævende."

Bestemmelsen svarer til den almindelige regel i [§ 489, stk. 2](#) om tvangsfuldbyrdelse.

Henvisningsadgangen er imidlertid ikke en garanti mod afvisning. I [BS-2540/2017-OLR](#) omfattede et betalingspåkrav indleveret til Næstved Fogedret to skyldnere, hvoraf den ene ikke havde hjemting i retskredsen. Retskontoret sendte **tre** påmindelser med anmodning om at korrigere påkravet eller indlevere det ved rette værneting; fordringshaveren reagerede ikke, og fogedretten afviste den 21. september 2017. Østre Landsret stadfæstede. Praksis er dermed, at fogedretten skal give fordringshaveren en reel mulighed for at rette op, men at passivitet over for gentagne påmindelser fører til afvisning.

En beslægtet problemstilling opstår, når skyldneren er udrejst. I [BS-2589/2017-OLR](#) blev en fogedsag afvist, fordi skyldneren var udrejst, med henvisning til værnetingsreglerne i [§ 235](#) sammenholdt med [§ 477 b, stk. 1](#).

Det praktiske råd, som praksis peger på, er at bruge afhjælpningsfristen aktivt: 2007-forarbejderne fremhæver udtrykkeligt, at afhjælpning ved flere skyldnere "også vil kunne bestå i, at den pågældende skyldner udgår af betalingspåkravet".

LOV

[Retsplejeloven § 477c, stk. 2-3](#)[Retsplejeloven § 477b, stk. 1](#)[Retsplejeloven § 489, stk. 2](#)

PRAKSIS	Landsretten · Kære af fogedretskendelse om afvisning af fogedsag grundet udrejse	29.01.2018
	Landsretten · Landsrettens kendelse om stadfæstelse af fogedrettens afvisning af betalingspåkrav grundet manglende hjemting	08.01.2018

§ 6 Flere skyldnere i samme betalingspåkrav – helhedsvurdering ved indgangen, individuel behandling bagefter

Kapitel 44 a indeholdt oprindeligt ingen regulering af betalingspåkrav mod flere skyldnere. Det gav i praksis tvivl, navnlig hvor skyldnernes forhold var forskellige. **Lov nr. 518 af 6. juni 2007** indsatte derfor [§ 477 a, stk. 2](#), hvorefter reglerne i §§ 477 d-477 f anvendes "for hver skyldner for sig". Af de almindelige bemærkninger:

"For at sikre, at der fortsat er tale om en forenklet procesform, bør det være en forudsætning, at betalingspåkravet i sin helhed – dvs. i forhold til alle skyldnere – opfylder betingelserne med hensyn til beløbsgrænse, værneting mv. i retsplejelovens §§ 477 a og 477 b. Hvis dette ikke er tilfældet, bør betalingspåkravet i sin helhed afvises efter retsplejelovens § 477 c, uanset om manglerne kun vedrører én af skyldnere."

og videre:

stk. 2, er det fuldbyrdelsesgrundlag, fogedretten skal forholde sig til efter [§ 478, stk. 1](#) – og at indsigelser mod grundlagets tilblivelse hører hjemme i genoptagelses- og kæresporet, ikke som en generel afvisningsgrund efter § 489. Om selve udlægsforretningen henvises til [fogedretsbehandling](#); at § 489 i øvrigt anvendes til at afvise fuldbyrdelse på utilstrækkeligt grundlag, ses fx i [FS-10291/2008-NAE](#).

LOV

[Retsafgiftsloven § 12](#)[Retsplejelovent § 477d, stk. 1-3](#)[Retsplejelovent § 489](#)

PRAKSIS

Landsretten · Landsretten hjemviser sag om tvangsfuldbyrdelse af betalingspåkrav

12.01.2018

Byretten · Sag afvist grundet manglende grundlag for tvangsfuldbyrdelse

09.12.2008

§ 477 e: indsigelsesfristen, påtegningen med domsvirkning og genoptagelsesadgangen

§ 8

[§ 477 e](#) er ordningens kerne. Skyldneren skal **skriftligt** give fogedretten meddelelse om indsigelser inden **14 dage** fra forkyndelsen – **4 uger**, hvis forkyndelse sker i udlandet, på Færøerne eller i Grønland, jf. [stk. 1](#). Indsigelsen behøver ikke at være begrundet; det fremgår udtrykkeligt af forarbejderne til 2007-loven, at skyldneren blot skal tilkendegive, at kravet ikke kan accepteres.

Udebliver indsigelser, giver fogedretten påtegning og underretter parterne, jf. [stk. 2](#). Har fordringshaveren krydset af for udlæg uden fornyet anmodning, iværksætter fogedretten tvangsfuldbyrdelse, idet betalingspåkravet "sidestilles med en anmodning om tvangsfuldbyrdelse" – og der betales i så fald ikke ny udlægsafgift, jf. [retsafgiftslovens § 13](#). Ellers sendes udskrift til fordringshaveren.

Retsvirkningen står i [stk. 3](#):

"Når betalingspåkravet har fået påtegning efter stk. 2, 1. pkt., har det samme bindende virkning som en dom."

Modstykket er genoptagelsesadgangen i [stk. 4](#): skyldneren kan inden **4 uger** efter påtegningen kræve sagen genoptaget ved skriftlig anmodning, og fogedretten kan **undtagelsesvis** genoptage, hvis anmodningen indgives senere, men inden **1 år**. Genoptagelse kan betinges af, at skyldneren betaler eller stiller sikkerhed for de pålagte sagsomkostninger. Genoptages sagen, annulleres påtegningen, og fogedretten går frem efter § 477 f, jf. [stk. 5](#).

2007-forarbejderne er den bedste kilde til, hvordan reglen skal håndteres i praksis. Domstolsstyrelsen havde påpeget uensartet praksis, men Justitsministeriet valgte bevidst ikke at lovregulere:

"Efter Justitsministeriets opfattelse er de nævnte spørgsmål om sikkerhedsstillelse for sagsomkostninger, behandlingen af for sent indleverede indsigelser i forhold til reglerne om genoptagelse og behandlingen af anmodninger om genoptagelse, der fremsættes under en udlægsforretning, bedst egnede til at blive løst gennem fogedretternes og appelinstansernes praksis..."

To retningslinjer fremgår dog udtrykkeligt af forarbejderne som udtryk for "bred enighed":

- **Der skal ikke kræves sikkerhedsstillelse**, når anmodningen om genoptagelse modtages inden for 4-ugers fristen.
- **En for sent indleveret indsigelse skal ikke automatisk anses for en anmodning om genoptagelse.**

Forarbejderne fremhæver samtidig, at § 477 e, stk. 4, "er udformet på samme måde som retsplejelovents § 367 vedrørende genoptagelse af udeblivelsesdomme". Praksis om § 367 er derfor et relevant fortolkningsbidrag – herunder at genoptagelse efter fristens udløb "alene kan ske undtagelsesvist" og forudsætter en samlet

vurdering af forløbet, jf. [BS-632/2016-HRS](#), hvor genoptagelse blev nægtet efter et forløb med advokatpålæg, udeblivelsesdom og efterfølgende udlæg.

LOV	Retsafgiftsloven § 13	Retsplejeloven § 367, stk. 1	Retsplejeloven § 477e, stk. 1-5
PRAKSIS	Landsretten · Landsretten hjemviser sag om tvangsfuldbyrdelse af betalingspåkrav		12.01.2018
	Byretten · Afvisning af anmodning om genoptagelse af retssag ved Retten i Horsens		27.06.2017

§ 9 Overgangen til retssagsbehandling efter § 477 f – betalingspåkravet som stævning

Fremkommer der rettidige indsigelser, kan sagen ikke fortsætte som inkassosag. Har fordringshaveren krydset af for retssagsbehandling uden stævning, jf. [§ 477 b, stk. 4, nr. 3](#), iværksætter retten efter [§ 477 f](#) retssagsbehandling på grundlag af betalingspåkravet, "der sidestilles med en stævning". Har fordringshaveren ikke krydset af, sendes betalingspåkravet retur, og skyldneren underrettes.

Sammenhængen med stævningskravene er central. Et betalingspåkrav skal kun indeholde "en **kort** fremstilling af de faktiske og retlige omstændigheder", jf. [§ 477 b, stk. 3, nr. 4](#), mens en stævning som udgangspunkt kræver en **udførlig** fremstilling samt bevisangivelse og forslag til sagens behandling, jf. [§ 348, stk. 2, nr. 4-6](#). Derfor bestemmer [§ 477 f](#), at retten **i sager, hvor betalingspåkravet overstiger 50.000 kr.**, kan beslutte, at sagsøgeren inden 14 dage fra underretningen om indsigelsen skal indlevere et supplerende processkrift, der opfylder [§ 348, stk. 2, nr. 4-6](#). Under grænsen – og i småsager efter kapitel 39 – gælder det lempeligere niveau, jf. [§ 348, stk. 3](#), der også fritager for de udførlige krav, når sagsøgeren har angivet, at sagsøgte forventes ikke at ville fremsætte indsigelser.

At en sag begynder som betalingspåkrav og ender som småsag, ændrer ikke omkostningsudmålingen. I [BS-569/2012-VLR](#) gjorde kreditor gældende, at der skulle tilkendes mere end de vejledende takster, bl.a. fordi sagen var startet med et betalingspåkrav og havde krævet to telefonmøder. Vestre Landsret afviste:

"Landsretten finder ikke, at den omstændighed, at der i den konkrete sag har været afholdt to telefonmøder, og at sagen startede med indsendelse af et betalingspåkrav, kan føre til en fravigelse af det vejledende udgangspunkt, hvorefter sagsomkostningerne i en situation som den foreliggende fastsættes til inkassosalæret med tillæg af retsafgift."

Den efterfølgende kontradiktoriske behandling af mindre krav er nærmere behandlet under [småsagsprocessen](#); loftet for advokatbistand i de mindste sager illustreres af [BS-2030/2011-OLR](#), hvor maksimumbeløbet på 1.500 kr. efter [§ 408, stk. 2](#) blev udnyttet fuldt ud.

LOV	Retsplejeloven § 348, stk. 2-3	Retsplejeloven § 408, stk. 2	Retsplejeloven § 477f
PRAKSIS	Landsretten · Omkostningsafgørelse i småsag - Stadfæstelse af byrettens vurdering		27.03.2012
	Landsretten · Forhøjelse af sagsomkostninger til dækning af advokatbistand i småsag		01.07.2011

§ 10 Sagsomkostninger efter § 477 c, stk. 4, jf. § 316 – standardtakster og den mødeberettigede advokat

§ 477 c, stk. 4 pålægger fogedretten at træffe afgørelse om sagsomkostninger og give betalingspåkravet påtegning herom. Udmålingen sker efter § 316, stk. 1, hvorefter udgifter til advokatbistand "erstattes med et passende beløb" – i praksis efter standardtakster fastsat inden for intervaller af sagens værdi. Sagsomkostninger kan ikke tilkendes skadesløst eller efter regning, jf. § 316, stk. 2.

Den centrale afgørelse er [BS-1802/2016-VLR](#). Fogedretten i Aalborg havde ved kendelse af 3. oktober 2016 kun tilkendt retsafgiften på 400 kr., fordi betalingspåkravet var indleveret af selskabets **internt ansatte koncernadvokat**. Landsretten ændrede afgørelsen:

"Efter ordlyden og forarbejderne til retsplejelovens § 316, stk. 1, kan det ikke anses for en betingelse for at tillægge sagsomkostninger til dækning af udgifter til advokatbistand, at arbejdet med betalingspåkravet er udført af advokaten selv eller en autoriseret fuldmægtig under advokaten."

Landsretten lagde vægt på, at omkostningerne udmåles efter standardtakster uafhængigt af partens konkrete udgifter, og at det afgørende er, om parten er repræsenteret af en **mødeberettiget advokat** – herunder en ansat advokat. Afgørelsen bygger dels på ordlyden af § 477 c, stk. 4, dels på de almindelige bemærkninger til lovforslaget om § 316, hvorefter udgifter til advokatbistand bør erstattes med et passende standardiseret beløb i alle tilfælde, hvor en part er repræsenteret af en mødeberettiget advokat, uanset om advokaten er ansat hos parten.

Den samme logik ses i beslægtet praksis:

- [BS-251/2011-VLR](#): at en advokatfuldmægtig mødte for advokaten, kunne ikke føre til, at advokaten blev anset som selvmøder – men beløbet blev nedsat i forhold til de sædvanlige takster, fordi principalens egen tid ikke honoreres særskilt.
- [BS-1060/2011-OLR](#): udgangspunktet er den sagsværdi, der er betalt retsafgift af, jf. Retsplejerådets princip om, at "der fortsat bør være parallelitet mellem den sagsværdi, som anvendes ved betaling af retsafgift, og den sagsværdi, som anvendes ved udmåling af sagsomkostninger".
- [BS-485/2012-VLR](#) og [BS-17154/2025-OLR](#): en advokat, der fører sin **egen** sag, behandles som selvmøder og får skønsmæssigt fastsat tabt arbejdsfortjeneste – modsætningsvis til situationen i [BS-1802/2016-VLR](#), hvor advokaten repræsenterede en anden juridisk person.
- [BS-42/2023-OLR](#) viser, at omkostningsspørgsmålet i inkassosager fortsat er et hyppigt kæretema.

Retsplejerådet forudsatte i øvrigt, at omkostningsbeløbet i betalingspåkravssager er et **fast beløb**, der ikke afhænger af en konkret vurdering af den enkelte sag, og at en fordringshaver, der mener at have krav på mere, i stedet må anlægge civil retssag. Om advokaters adfærd under inkasso henvises til [advokatansvar og god advokatskik](#).

LOV	Retsplejeloven § 316, stk. 1-2	Retsplejeloven § 477c, stk. 4	
PRAKSIS	Landsretten · Selvmødende advokat tilkendt skønsmæssigt beløb for tabt arbejdsfortjeneste i sag om sagsomkostninger		06.06.2025
	Landsretten · Landsrettens afgørelse om sagsomkostninger i inkassosag		31.01.2023
	Landsretten · Landsretten tillader erstatning for advokatbistand til koncernadvokat ved indlevering af betalingspåkrav		05.01.2017
	Landsretten · Vestre Landsret stadfæster byrettens afgørelse om sagsomkostninger i sag om salær for virksomhedsrådgivning og inkassosager		11.06.2013
	Landsretten · Omkostningsafgørelse i småsag - Stadfæstelse af byrettens vurdering		27.03.2012

Landsretten · Østre Landsret stadfæster afgørelse om sagsomkostninger baseret på betalt retsafgift	12.05.2011
Landsretten · Advokat repræsenteret af fuldmægtig berettiget til sagsomkostninger, dog med nedsat beløb	09.03.2011

§ 11 Det administrative grundlag: blanketten, dokumentationsforbuddet og bekendtgørelsen med virkning fra 2026

§ 477 b, stk. 5 bemyndiger Domstolsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om betalingspåkravets udformning, herunder om anvendelse af særlige blanketter, og stk. 6 pålægger fogedretten at vejlede om udfyldningen. Bemyndigelsen er udnyttet ved [bekendtgørelse om forenklet inkassoprocess](#), der træder i kraft den 1. januar 2026 og samtidig ophæver bekendtgørelse nr. 352 af 7. april 2015, jf. § 4.

Bekendtgørelsen er kort, men har stor praktisk betydning for, hvad fogedretten kan prøve:

- § 1: betalingspåkrav skal udfærdiges på **Domstolsstyrelsens betalingspåkravsblanket**, og styrelsens **vejledning til skyldner** skal vedhæftes ved forkyndelsen.
- § 2: "Ved indlevering af betalingspåkravet skal der ikke vedlægges dokumentation for kravet."
- § 3: "Forpligtelsen til at angive oplysninger i betalingspåkravet kan ikke opfyldes ved at henvise til bilag, som vedlægges betalingspåkravet. Oplysninger i bilag vedlagt betalingspåkravet kan alene supplere de pligtmæssige oplysninger i betalingspåkravet."

De to sidste regler forklarer, hvorfor prøvelsen efter § 477 c, stk. 1 i praksis bliver en **tekstprøvelse** af selve blanketten: fogedretten har hverken pligt eller adgang til at bedømme dokumentation, og fordringshaveren kan ikke reparere en tynd sagsfremstilling ved at vedlægge kontrakter og kontoudtog. Kravet må kunne bæres af blankettens egne felter. Samme hensyn – fogedrettens kontrol med beløbsgrænsen – var afgørende i [BS-1395/2012-OLR](#), hvor landsretten netop henviste til den dagældende blanketbekendtgørelse (nr. 646 af 18. juni 2007) og dens opdeling i "hovedstol (gældens størrelse uden renter og omkostninger)" og "eventuelle renter, gebyrer og andre udenretlige omkostninger".

Ordningen er senest udbredt til Grønland: ved lov nr. 342 af 3. april 2025 om ændring af retsplejelov for Grønland blev der indført regler om betalingspåkrav med virkning fra 1. juli 2025, og Domstolsstyrelsen sendte den 7. maj 2025 [udkast til bekendtgørelse om indlevering af betalingspåkrav efter kapitel 22 i retsplejelov for Grønland](#) i høring med frist den 4. juni 2025, udstedt med hjemmel i den nye § 263 b, stk. 3, i retsplejelov for Grønland.

LOV	Retsplejeloven § 477b, stk. 5-6	Retsplejeloven § 477c, stk. 1
PRAKSIS	Landsretten · Østre Landsrets stadfæstelse af afvisning af betalingspåkrav med renter i hovedstolen	31.05.2012

§ 12 Kæreadgangen efter § 477 g og instansfølgen i betalingspåkravssager

§ 477 g er kortfattet: "Fogedrettens afgørelser kan kæres efter reglerne i kapitel 53." Bestemmelsen er den procesretlige garanti bag hele ordningen – Retsplejerådet fremhævede netop "appel af fogedrettens afgørelser" som en af de grundregler, der skulle indarbejdes uændret i den nye procesform.

Praksis viser to instansspor:

- **Fogedret → landsret.** Det almindelige spor, hvor kreditor kærer en afvisning eller en omkostningsafgørelse. Eksempler: [BS-543/2012-VLR](#), [BS-307/2011-OLR](#), [BS-1802/2016-VLR](#) og [BS-2709/2017-OLR](#).
- **Fogedret → byret → landsret.** Hvor fogedrettens afgørelse er truffet af en foged, der ikke er dommer, jf. [§ 19, stk. 3](#), går kæren først til byretten. Det ses i Hf-Forsikring-forløbet, hvor fogedrettens afvisning blev prøvet af byretten i [FS-6840/2023-HBK](#) og derefter af landsretten i [BS-119/2024-OLR](#).

For at få en **kendelse** – og dermed et egnet kæreobjekt – skal fordringshaveren huske at anmode herom; efter [§ 477 c, stk. 1, 3. pkt.](#) træffes afgørelsen om afvisning ellers ved en beslutning, der blot meddeles fordringshaveren.

Kæreafgiften tilbagebetales, hvis den kærende helt eller delvis får medhold, jf. [retsafgiftslovens § 44](#) – hvilket i praksis fremgår af konklusionen i flere af kendelserne, fx [BS-1802/2016-VLR](#). Videre kære til tredje instans forudsætter tilladelse fra Procesbevillingsnævnet; adgangen til tredjeinstansbevilling og kæreteknik i øvrigt er behandlet under [kæreadgang](#).

LOV	Retsafgiftsloven § 44	Retsplejeloven § 477g	Retsplejeloven § 477c, stk. 1	
PRAKSIS	Landsretten · Landsrettens stadfæstelse af afvisning af betalingspåkrav grundet manglende opfyldelse af betingelser i Inkassoloven			26.02.2024
	Landsretten · Landsretten hjemviser sag om tvangsfuldbyrdelse af betalingspåkrav			12.01.2018
	Landsretten · Landsretten tillader erstatning for advokatbistand til koncernadvokat ved indlevering af betalingspåkrav			05.01.2017
	Landsretten · Decentra kærer fogedrettens afvisning af betalingspåkrav mod Comtalk A/S - Vestre Landsret stadfæster kendelsen			25.04.2012
	Landsretten · Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet manglende stillingsbetegnelse			01.03.2011
	Byretten · Kæremål vedrørende afvisning af betalingspåkrav			22.01.2024

§ 13 Sammenfatning: hvad praksis kræver af fordringshaveren

Betalingspåkravsordningen er billig og hurtig, men den er også uforsonlig over for sjusk. Praksis kan sammenfattes i fem hovedlinjer.

1. Kravet skal passe ind i kassen. Højest 100.000 kr. i hovedstol, forfaldent, opgjort uden renter og omkostninger – og indleveret i den forventning, at skyldneren ikke gør indsigelse. Kapitaliserede kreditrenter i hovedstolen udløser afvisning, jf. [BS-1395/2012-OLR](#). Til gengæld er der ingen samlingspligt for flere selvstændige krav mod samme skyldner, jf. [BS-49/2018-VLR](#).

2. Påkravsskrivelsen er en betingelse, ikke en formalitet. Den skal opfylde [inkassolovens § 10, stk. 2-3](#) og reelt kunne nå skyldneren. Undtagelsen i [§ 11](#) er snæver og kræver konkret dokumentation for en nærliggende inddrivelsesrisiko – ikke blot en formodning, jf. [BS-119/2024-OLR](#) og [FS-6840/2023-HBK](#).

3. Blanketten skal kunne stå alene. Da dokumentation ikke vedlægges, og bilag ikke kan erstatte de pligtmæssige oplysninger, jf. [bekendtgørelsens §§ 2-3](#), er den korte fremstilling af de faktiske og retlige omstændigheder efter [§ 477 b, stk. 3, nr. 4](#) det eneste, fogedretten prøver. Et krav, der ikke "findes begrundet i sagsfremstillingen", afvises – men fogedretten må ikke gå videre og foregribe en bevisbedømmelse, jf. [BS-355/2008-VLR](#).

4. Reager på fogedrettens henvendelser. Afhjælpningsfristen i § 477 c, stk. 2 og henvisningsadgangen i stk. 3 er indført netop for at undgå afvisninger. Passivitet eller principiel nægtelse fører til afvisning, jf. BS-2540/2017-OLR og BS-307/2011-OLR.

5. Påtegningen er en dom – også i skyldnerens favør. Når betalingspåkravet er påtegnet efter § 477 e, stk. 2, er grundlaget på plads, og fogedretten kan ikke i fuldbyrdelsesleddet tilsidesætte det på grundlag af generelle formodninger om fejl, jf. BS-2709/2017-OLR. Skyldnerens korrektiv er indsigelsen inden 14 dage og genoptagelsen inden 4 uger – herefter kun undtagelsesvis inden 1 år og eventuelt mod sikkerhedsstillelse.

Omkostningsmæssigt er billedet stabilt: standardtakster, retsafgift på 750 kr., ingen ny afgift ved automatisk udlæg – og omkostningsdækning for advokatbistand, når fordringshaveren er repræsenteret af en mødeberettiget advokat, også en lønansat koncernadvokat, jf. BS-1802/2016-VLR.

LOV	Inkassoloven § 10, stk. 2-3	Retsplejeloven § 477a, stk. 1	Retsplejeloven § 477b, stk. 3
	Retsplejeloven § 477c, stk. 2-3	Retsplejeloven § 477e, stk. 2	
PRAKSIS	Landsretten · Landsrettens stadfæstelse af afvisning af betalingspåkrav grundet manglende opfyldelse af betingelser i Inkassoloven 26.02.2024 Landsretten · Landsrettens kendelse om betalingspåkrav – YouSee A/S mod Debitor 1 06.04.2018 Landsretten · Landsretten hjemviser sag om tvangsfuldbyrdelse af betalingspåkrav 12.01.2018 Landsretten · Landsrettens kendelse om stadfæstelse af fogedrettens afvisning af betalingspåkrav grundet manglende hjemting 08.01.2018 Landsretten · Landsretten tillader erstatning for advokatbistand til koncernadvokat ved indlevering af betalingspåkrav 05.01.2017 Landsretten · Østre Landsrets stadfæstelse af afvisning af betalingspåkrav med renter i hovedstolen 31.05.2012 Landsretten · Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet manglende stillingsbetegnelse 01.03.2011 Landsretten · Landsretten ophæver fogedrettens afvisning af betalingspåkrav 04.04.2008 Byretten · Kæremål vedrørende afvisning af betalingspåkrav 22.01.2024		

REFERENCE Lovgrundlag 8 paragraffer

Inkassoloven § 10	stk. 2-3	Retsplejeloven § 316	stk. 1
Retsplejeloven § 477a	stk. 1	Retsplejeloven § 477b	stk. 2
Retsplejeloven § 477c	stk. 1	Retsplejeloven § 477e	stk. 3
Retsplejeloven § 477f		Retsplejeloven § 477g	

MATERIALE Citerede afgørelser 24 afgørelser

LANDSRETTE	· ANKEINSTANS	18
06.06.2025	Selvmødende advokat tilkendt skønsmæssigt beløb for tabt arbejdsfortjeneste i sag om sagsomkostninger	9865-11542

26.02.2024	Landsrettens stadfæstelse af afvisning af betalingspåkrav grundet manglende opfyldelse af betingelser i Inkassoloven	9471-11021
31.01.2023	Landsrettens afgørelse om sagsomkostninger i inkassosag	4703-5659
06.04.2018	Landsrettens kendelse om betalingspåkrav – YouSee A/S mod Debitor 1	1469-1781
29.01.2018	Kære af fogedretskendelse om afvisning af fogedsag grundet udrejse	6737-8095
12.01.2018	Landsretten hjemviser sag om tvangsfuldbyrdelse af betalingspåkrav	6928-8319
08.01.2018	Landsrettens kendelse om stadfæstelse af fogedrettens afvisning af betalingspåkrav grundet manglende hjemting	1351-1637
05.01.2017	Landsretten tillader erstatning for advokatbistand til koncernadvokat ved indlevering af betalingspåkrav	5487-6574
11.06.2013	Vestre Landsret stadfæster byrettens afgørelse om sagsomkostninger i sag om salær for virksomhedsrådgivning og inkassosager	2076-2478
31.05.2012	Østre Landsrets stadfæstelse af afvisning af betalingspåkrav med renter i hovedstolen	6959-8353
25.04.2012	Decentra kærer fogedrettens afvisning af betalingspåkrav mod Comtalk A/S - Vestre Landsret stadfæster kendelsen	582-672
27.03.2012	Omkostningsafgørelse i småsag - Stadfæstelse af byrettens vurdering	744-841
01.07.2011	Forhøjelse af sagsomkostninger til dækning af advokatbistand i småsag	2853-3385
12.05.2011	Østre Landsret stadfæster afgørelse om sagsomkostninger baseret på betalt retsafgift	2376-2837
09.03.2011	Advokat repræsenteret af fuldmægtig berettiget til sagsomkostninger, dog med nedsat beløb	6910-8300
01.03.2011	Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet manglende stillingsbetegnelse	6930-8321
18.02.2010	Kære af fogedrettens kendelse vedrørende betaling af retsafgift og mødesalær	5718-6832
04.04.2008	Landsretten ophæver fogedrettens afvisning af betalingspåkrav	1332-1607

BYRETTE · FØRSTE INSTANS

4

22.01.2024	Kæremål vedrørende afvisning af betalingspåkrav	9470-11020
27.06.2017	Afvisning af anmodning om genoptagelse af retssag ved Retten i Horsens	215-252
23.12.2011	Afvisning af Betalingspåkrav ved Fogedretten i Sønderborg	581-671
09.12.2008	Sag afvist grundet manglende grundlag for tvangsfuldbyrdelse	30-30

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

2

23.12.2022	Twist om ankomsttidspunkt og rettidig app-registrering på Refshaleøen	park-1781
05.07.2022	Twist om fortolkning af "Gratis Parkering" og krav om p-skive ved Enghavecentret i Vejle	park-1637

FORARBEJDE **Betænkninger**

2 referencer

Betænkning nr. 1436/2004 - Kapitel 10: Inkassoprocess (Reform af den civile retspleje III)

nr. 1436 · 2004 · Justitsministeriet

Betænkning nr. 1436/2004 om adgang til domstolene – reform af den civile retspleje III (del 2)

nr. 1436 · 2004 · Justitsministeriet
